

[Undervisningsministeren]

Jeg må dog samtidig beklage, at forslaget til folketingsbeslutning er så løst og i virkeligheden ret uforpligtende, ligesom jeg finder, at forslagsstillerne ikke fuldt har været opmærksomme på en række initiativer, der allerede er taget. Det havde måske derfor været nok så hensigtsmæssigt at søge nogle af disse forhold afklaret ved en drøftelse i folketingets forskningsudvalg forud for fremsættelsen af forslag her i salen.

Jeg går imidlertid ud fra, at der nu i forbindelse med udvalgsbehandlingen bliver lejlighed til nærmere at drøfte forslaget enkelte punkter, således at vi kan nå frem til et fornuftigt og sammenhængende resultat. Jeg vil tro, at forslagsstillerne deler dette ønske. Jeg skal derfor her blot komme med nogle foreløbige bemærkninger til de forskellige punkter i forslaget.

Det foreslås først, at der etableres gunstige og smidigere regler for de højere uddannelsesinstitutioners udførelse af arbejde for fremmede rekvirenter, dvs. det, der hidtil er blevet benævnt kontraktforskning. Efter min opfattelse må det betragtes som et stort fremskridt, at adgangen til udførelse af sådant arbejde er blevet udstrakt til et stort antal institutioner, og at de hidtidige hindringer af bevillingsmæssig art er bragt ud af verden. Forslaget om etablering af en sådan generel ordning, som det har været forbundet med uhyre besvær at nå frem til, blev da også godkendt af et stort flertal i finansudvalget, idet kun socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti stemte imod. Det er fortsat min opfattelse, at den godkendte ordning ud fra en samlet vurdering er en god ordning og i hvert fald en klar forbedring i forhold til tidligere.

Jeg vil imidlertid ikke afvise, at udviklingen kan vise, at ordningen må justeres. Jeg har derfor også i ansøgningen til finansudvalget oplyst, at jeg inden udgangen af finansåret 1979 vil give en redegørelse for ordningens forløb. Inden der eventuelt gennemføres ændringer som foreslået af venstre, må det være rimeligt, at vi får mulighed for at vurdere, hvorledes ordningen virker, og så i forbindelse med den lovede redegørelse vurdere det faktiske behov for justeringer.

Hvad angår forslaget punkt 2 om offentliggørelse af forskningsresultater m. v., er jeg enig i, at det er både påkrævet og nødvendigt med den største grad af åbenhed og in-

formation udadtil. Det er som bekendt et spørgsmål, der har optaget mig en del i tidens løb.

Jeg vil gerne her tilføje to ting, nemlig for det første, at offentliggørelse af forskningsresultater er et grundlæggende kendetegn ved fri forskning, og for det andet, at undervisningsministeriet i forbindelse med statsrevisorernes beretning nr. 2 om forskningsmidlernes anvendelse m. v. har pålagt institutionerne at påse, at deres årsberetninger indeholder fyldestgørende oplysninger om den forskningsvirksomhed, der finder sted ved de forskellige institutter.

I punkt 3 er der foreslået indført en forhandlingspligt for offentlige forskningssteder over for virksomheder, der henvender sig. Det må naturligvis være sådan, at henvendelser fra virksomheder og andre til forskningsinstitutionerne tages op til seriøs behandling på institutionerne. På den anden side vil jeg dog være betænkelig ved at indføre en ubegrænset forhandlingspligt. Jeg er på dette punkt enig med den arbejdsgruppe, der i betænkning nr. 794 om forskningsstyring har foreslået, at kun undervisningsministeriet skal kunne stille krav om, at en forhandling skal gennemføres.

Beslutningsforslagets punkt 4 omtaler forsøg med fællesprojekter administreret af udviklingsfondet. Nu sorterer udviklingsfondet ikke under mig, men under handelsministeren, men jeg kan oplyse, at udviklingsfondet, hvis opgave er finansiering af produktudvikling, allerede har finansieret en del projekter af den art, der er nævnt i forslaget.

Om punkt 5 skal jeg først oplyse, at en sådan henstilling i realiteten faktisk er givet, nemlig ved statsministeriets cirkulæreskrivelse af 26. maj 1975. Jeg må dernæst sige, at det jo i øvrigt ikke er sikkert, at gennemførelse af forskningsopgaver på kontraktbasis i alle tilfælde, f. eks. på grund af opgavernes omfang og varighed, er det mest hensigtsmæssige. Hensigten med cirkulæreskrivelsen er bl. a. også at få vurderet, om en forsknings- og udviklingsopgave bør placeres ved en eksisterende forskningsinstitution, men jeg er selvfølgelig positiv over for, at vi på ny får udsendt en cirkulæreskrivelse, hvor man også kan gøre alle offentlige myndigheder opmærksom på den forbedrede adgang til løsning af opgaver på kontraktbasis.